

Inför Barbro Börjessons besök här i Umeå 22-24 november, kommer här **andra** delen (av fem) i vår intervjuserie som handlar om:

Metoder förr och nu

Vad är det för skillnad på uppfostran och lydnad?

För många kanske det inte alls är någon skillnad, men för mig bygger fostran och lydnadsträning (dressyr) på olika inlärningsprinciper. Fostran innebär för mig att lära en hund social anpassning och regler i vardagslivet. T.ex. inte dra hårt i kopplet, inte bete sig illa vid hundmöten, inte jaga olovandes och annat som för mig är viktigt.

Jag kan inte i ord förklara för hunden vad ett felbeteende kan leda till utan en hund måste få uppleva en negativ känsla när den gör fel och därefter få veta hur jag vill att den ska göra. Den bästa skolan för mig har varit att studera hur mina tikar med valpar och andra vuxna hundar i familjen har påverkat, och påverkats av varandra.

FOSTRAN = FÖRBJUDA och ERBJUDA ALTERNATIV.

När det gäller dressyr, eller lydnadsträning, handlar det däremot inte om förbud. Hunden lockas till ett visst beteende och får belöning när den gör rätt.

LYDNAD = MOTIVERA och BELÖNA

Har du några hjälpmedel?

Jag lägger stor vikt vid kroppsspråk och röst och använder sällan andra hjälpmedel än koppel och halsband när målet är fostran. Jag blir inte arg, utan tydlig och bestämd.

Dressyr, eller lydnadsträning, är inget hundar sinsemellan sysslar med. Vid den typen av träning har jag och alla andra hundälskare genom åren lärt oss hur viktigt det är att använda rätt metod och rätt typ av hjälpmedel för att en hund skall förstå vilket beteende vi är ute efter. T.ex. en godbit för att valpen ska sätta sig, en boll för att hunden ska komma snabbt vid inkallning.

Tror du dina kunskaper om hundar fortfarande håller idag?

Det hoppas jag verkligen! Hundarna är desamma som då jag var ung, men träningsmetoderna för momentträning har utvecklats och förfinats vilket jag absolut gläds över. Däremot har man ofta "glömt" hur man ska fostra en hund, och det oroar mig!

Hur menar du att man glömt?

En hund som inte blivit fostrad är ibland mer intresserad av att göra annat än att få godis eller leka med ägaren. Kanske när en katt eller annat djur dyker upp. Om man vill göra något åt olydnaden måste man tillrättavisa för felbeteendet. Det fick jag tidigt lära mig, men idag är det i många kretsar tabu att prata om att säga ifrån d.v.s. fostra hunden. Märk väl att det är just den inlärningsprincipen som är den naturliga för hundar.

Det naturliga för hundar är att upprepa sånt som är roligt och lönsamt – det som varken är lönsamt eller roligt låter hunden bli att upprepa. Det är just det jag upplever att man "glömt"! T.ex. en hund som får jaga och lyckas fälla bytet, kommer att vilja göra om det. Om hunden däremot upplever något negativt under sin jakt, kommer den troligtvis inte att göra om misstaget.

Tack! I nästa intervju berättar Barbro om Problembeteenden. Håll utkik!